

Konverentsi mälestusi

Wäga õnnistusriikas konverents ja noorte kongress oli meil tänaõnn. Sellist üksimeelt ja koostööd, mis ilmnes kõigil konverentsi päevil, vajab Jumala rahvas igal ajal. See on vajalik Piilha Waimu väljavalamiseks, mida Issand ka ei keelanud oma rahvale sel konverentsil. Värides ühest meie kiitlusest, w. G. U. Lindjah'lt tema arvamust meie konverentsi kohta, ta mainis, et see oli tema elus üks parimaid konverentse, ta ei mäletavat ilusamat ja õnnistusriikamat.

Konverents peeti meie omas kirikus, Merepuisteel, millised avarad ruumid seekord kippusid kitsaks jääma. Osavõtjaid oli õhtuti üle 600 inimese ja hingamispäeval tõusis arv üle 900 inimese. Saadikuid oli kohal ligi 200 liiget.

Enne konverentsi viis päeva oli liidu ewangeeliumitöölise kursus, mil ajal töölised uurisid Jumala sõna ja valmistusid ette jälle uuele tööle eesoleval sügisel. Need olid eriti õnnistusriikad päevad töölisele. Palju palveid saadeti nendel päevadel Jumala poole konverentsi heaks kordaminekuks.

Ueg konverentsiks oli väga sobiv, eriti liikmetele maalt, seepärast oli ka viimaseid rohkesti ilmunud. Ka olid ilmad sobivad, ei olnud eriti palavad ega ka jahedad. Kõikuvõetult, kõik oli hea konverentsi pidamiseks. Maa oli rahulik. Kindlasti oli selleks palju palveid Jumala poole saadetud ja Jumala arm kuulis ka oma paluvat rahvast. Uga niipea kui lõppes konverents, toimusid suured muudatused, millised konverentsi kestel oleksid võinud takistavalt mõjuda. Kõige see eest peame olema tänuilised armijalle taeva Isale.

Kiitlused meie konverentsil olid wennad G. U. Lindjah, Ida-Bõhja uniooni esimees, J. Oltins, Läti liidu esimees ja M. Jurkevics, Läti liidu sekretär. Mainitud wennad tõid rohkesti head kiitluseid Issanda waraaidast ja nende head piiblitunnid olid kõigile kasutatavad. Wend Jurkevics pidas rea piiblitunnimisi pühama üle, millised süwendasid meie weendumust sellesse meie usu põhitoesse. Meie usume weel kindlamini Jeesuse suuresse töösse taewases templis ja kõhututumi tõdedesse, mille läbi tekkis praegune adventlikumine. Wend Oltins'i piiblitunnid olid usu kasvatamiseks ja koguduse korra waimus, kuna wend Lind-

jah kõned ja piiblitunnid kõikide wuelu süwendamiseks palju kasu aitasid.

Konverentsi hingamispäew oli aga eriti õnnistusriikas. Hommikul wara, kell 6 toimus ristimine, millal 23 hinge tegid Issandaga uue seaduse. Kell pool kümme kogumeti suunde hingamispäewakooli, kus suur hulk Jumala rahvast õppis üheskoos elusõna. Kell 11 algas pühendusjuttus, mille pidas wend G. U. Lindjah. Näid oli rahwast kogunenud nõnda palju, et juttus tuli tõlkida kahes jaalis korruga, suures kirikus ja noorte jaalis. Juttuse tõstjed mõtted tungisid Piilha Waimu läbi kõigile südamesse. Paljud soovisid end uuesti Jumalale pühendada ja lõpuks terve koosolek töötas piistitõusmisel elada suuremat pühituselu eesolewal sügisel ajal.

Hingamispäewa lõunal oli pühapäewapühapäewaeg ristitule ja muudele soovijale, kuna pärastlõunal oli erikoosolek, millal õnnistati juttustaja-ameetisse wend Johannes Wilba. Seejärele kolme toimus tunnistuste koosolek. Tunnistuste koosolekuid oli üldse kaks, reede õhtul ja hingamispäewa pärastlõunal, millal mõnelauselised tunnistused ja palved Jumala poole saadeti. Kui keegi oleks küll ühes märkinud kõik need tunnistused ja lihipalwad, see oleks tõesti kogunud midagi wäärtuslikku. Need olid Jumala rahwa tõstjed soovid, ilma sõnu tegemata, need olid puhtsüdamlikud rääkimised koguduse ees oma Jumalaga.

Üks päew pühendati konverentsi ajal noorsoo küsimustele, millal esitati noorsoo aruanded ja tehti noorsoo otsused. Kõik need ja teised otsused ismuwad teisel. Nendest me näeme oma töökaewa eesolewal ajal. Neid otsuseid me püüame wiia meie ellu ja koguduste töösse. Üleüldiselt nende läbiwiimine jääb iga ewangeeliumitöölise, ametniku ja liikme hooldeks.

Tegevuse üle aruandeid saades konverentsil, ilmnes kõigjal edu ja Jumala õnnistus. Elawalt võeti osa aruannete esitamisest, soovitati üht kui teist asja edasiseks tööks ja anti parim poolehoid igale aruande esitajale.

Konverentsi wiimane päew möödus kiirelt. Hommikul peeti wiimane pealkoosoleku istung, pärastlõunal oli rikkalik isuga noorsoo laulu- ja muusika-koosolek ja sellele järgnes kolme lahkumise koosolek, milline kujunes õige südamlisluks. Weel (Lõpp lhk. 93)

Ed. Mägi.

„Tõsike oma käed pühamu poole!“

Konverentsi avakoosolek.

Meie koguduste liidu aastapeakoosolek ehk konverents algas teisipäeval, 11. juunil kell 1/28 õhtul. Avakoosoleku algul kõneles liidu esimees w. Ed. Mägi. Seejärel ütlesid oma teeritustõnad väliskülalised vennad A. Surkevics, S. Oltins ja G. A. Lindsay. Koosoleku lõpul toimus peakoosoleku ametlik rakendamine.

Liidu esimees Ed. Mägi ütles oma avakõnes kokkuvõetult järgmist:

„Sel päeval peab see laul lauldama: Meil on tugev inim, tema paneb õnnistuse meie müüriks ja kantiks. Tehke wärawad lahti, et sisse läheb õige rahwas, kes usku hoiab. Sina, Jumal, hoiad ilka rahu, sest sinu peale loodetakse. Lootke Jehoowa peale igawesti, sest Issanda Jehoowa sees on igawene kalju.“ (Jes. 26, 1—4).

Jesaja kirjutab need weenwad sõnad. Ta teab milles seisab tugevus. Neg kaob, aga see üks, kes jääb, on Jumal.

Adventrahwas on tunnud õnnistusi oma kofkutulemistel, kus ta on teinud uusi läbielusi Jumalaga ja on end pühendanud Jumalale.

Kui me oleme siia kokku tulnud, siis tuletame meele endise Jumala rahwa kofkutulekuid. Õnnistustes on öeldud, et kui nad tulid kokku, siis oli see pühendumine Issandale.

„Israeli rahwas tuli pühadele kogunemistele, tuues Jumala kotta oma künnise, oma pa-tuohvri ja oma tänuohvri. Nad tulid, et tasuda Jumala heategemisi, et teha teatawaks tema imetöid, ja tuua kiitust ja tänu tema nimesse. Nad kogunesid pühenduskoosolekutele, et tunnustada Kristust Jumala Talleks, kes wõtab ära patud maailmalt. Seeläbi olid nad eraldatud maailmlikkuse wõimust ja ebajumalate mõjust. Usk, armastus ja andumus hoiti alal nende südames, ja kogunemisel noile pühenduskoosolekuile neid teoti Jumalaga ja üksiteisega lähemasse ühendusse.“ (Test. 6., lhf. 39.)

Nii on ka meie kogunemise mõte see, et me soome endid üksiteisega ja saame osa Jumala õnnistusest.

Me oleme siia kogunenud ja tunneme, et Jumal on meid eriliselt kaitsnud. Me oleme wõinud lahti teha Jumala kotta wärawad. Meil on wõimalus teha ewangeeliumi kuulutamise tööd. Meist eental on tumedad sõjapilwed. Meie maa aga on Jumala armu läbi jäänud puutumata. Andku Jumal meile tundmist, et wõiksimme mõista mis tema meilt ootab ja wõiksimme tema tahtmise täita. Me täname Jumalat, et ta on hoidnud meie kogudusi ja üksikuid liikmeid.

Teile on siia tulek nõudnud ohvreid. Te ka-

tate tööpäewi, ja wõib-olla olete öid appi wõtnud, et oma tööd ära teha, ja wõimalikuks teha konverentsile tulemine.

„Konverentside ülesanne on juhutada kõiki loobuma tüüts ajaks harilikku tööd ülesannetest ja pühendama mõned päewad täiesti Issanda otsimisele. Me peaksimme kasutama jeda aega enese proowimiseks, südame sügawamaks läbiwaatamiseks ja oma töotuste uuendamiseks kõigewägewamaga.“ (Test. 2., lhf. 601.)

Me tahame üksmeeles olla ja Jumala õnnistusi wastu wõtta. Taewas on walmis meile jagama. Kas me aga oleme selles seisukorras, et wõime neid õnnistusi kätte saada?

Pole teist tähtsamat sõna kui üksmeel. Süngrite üksmeel tõi Piiba Waimu väljarawamise. Kui meil on üksmeel, siis tõmbame lähemale hiliswihma aja. Kas teil on soow, et teie jaaksite Piiba Waimu õnnistuse?

Teie tõstite oma käed jelle soowi awaldamiseks. See oli teie palwe Piiba Waimu pärast.

„Tõstke oma käed pühamu poole“ on meie kofkutuleku motto. Mu palwe on, et Jumal meid õnnistaks. Palume üksiteise eest ja kinnitame üksiteist.

„Õndsad on need, kes tema käsusõnade järele teewad, et neil wõiks meesewald olla elupruust jüüta ja nemad wõiksid wärawast linna sisse minna.“ (Jlm. 22, 14.)

Meie soow on, et see konverents wiiks meid jellele sündnusele lähemale.

Läti liidu sekretäri A. S u r k e v i c s' i kõne:

Ma olen rõõmus, et wõin teie kofkutulemisele kaasa elada. Mitmed aastad ma pole saanud teie konverentsist osa wõtta. Ma on heameel, et Issand on teid hoidnud usus ja et Jumala arm on wõimaldamud teil kokku tulla.

Ma loen teiega koos auhise kirjakoha, Jlm. 14, 6. 7.: „Sa ma nägin ühe teie ingli kejet taewast lendawat, sel oli igawene ewangeelium, et ta jeda pidi kuulutama neile, kes maa peal elawad, ja kõigile paganatele ja suguharudele ja keeltele ja rahwastele. Ja ta ütles suure häälega: Kartke Jumalat ja andke temale au, sest et tema kofkutund on tulnud, ja kummardage jeda, kes on teinud taewa ja maa ja mere ja wee allikad.“

See kuulutus, et Jeesus tuleb pea, ja see teadmine, et taewas toimub eeluurimiskohus, kus lõplikult kindlaks tehakse kes on wäärt igawejest auust osa saama, — see on meid teinud üheks rahwaks.

Ma oli möödunud aastal eesõigus olla Ameerikas meie Teoloogia Seminaris. Seal oli mul wõimalus weenduda, et adventkuulutus on jõudnud kõigi rahwaste juure. Ma wõisin rääkida

mitmete maade ja rahvaste esindajatega. Ma võisid suruda mitme tõmmumahalise evangeeliumitöölise kätt. Me palusime oma kokkutulekul Vilha Waimu pärast.

Meie kuulutus kuulutati üle seitsmesajal maal. Milline suur kuulutus see on! Läheb täide see ütlaus: „Kõik rahvad, keda ja oled teinud, saavad tulema ja ju ette kummardama, Issand, ja sinu nime austama.“ (Paul 86, 9.)

Meie koosolekuid tõusid vennad ja rääkisid tunnustusi. Rääkis General Kontverentzi esimees vend McCShary ja meie juurima ajakirja „Review and Herald'i“ peatoimetaja W. Wilcox ja teised. Kui ma nende sõnu kuulsin, siis tundsin, et meie töö juhitakse Issandale usatavatest meestest. Nad ütlesid, wiige teavitused oma kogudustele, kuhu te lähete.

Vend Christian, kes on üks General Kontverentzi abiesimehi, ta on külastanud mitmel korral Gestit ja Lätit, ütles: Ma armastan neid inimesi, ma mõtlen nende peale, wiige neile minu parimad teavitused.

Meie kuulutus on üle terve maailma, ja see kuulutus ühendab meid. Ma loodan, et see aeg peab tuleb, kus kõik need kokku saavad, kes usatavad olnud. Siis tulevad päästetud nende juure, kelle läbi nad on leidnud igavese elu tee ja tänavad neid.

Ma soovitan, et see kokkutulek oleks meile igawikku jaoks ettevalmistamiseks.

Läti laudu esimehe J. Oltins'i kõne:

Teil on Lätis kolm tuhat öde-wenda, kes saavad teile oma parimad teavitused. Nad mõtlevad ajale, millal paljud teist olid uniooni kontverentzil, ja nad mõtlevad ka ajale, millal teie pojad ja tütreid olid meie uniooni misjonikoolis Susehnhofis. Wennad Mägi ja Suwe olid meie kontverentzil. Me hindame neid wentalikke suhteid.

Meie öde-wennad seisawad tõe eest, hingamispäewa eest, taewase pühamu eest ja töötawad Jeesuse jälletuleku jaoks. Me usume, et Issand

Meie konverentsist osavõtnud väliskülalised J. Oltins, G. A. Lindsay ja A. Jurkevics, kes pidasid mitmed head piiblitunnid.

teeb aastast 1844 alates erilist lumastustööd taewase pühamu kõige pühamas paigas. Me valmistume selle aja vastu, millal Kristuse töö pühamus lõpeb ja ta tuleb meid lõplikult lumastama.

Meil olid juba enne evangeeliumitöölise koosolekud. Me olime koos uurimas ja palvetamas. Me palusime teie eest, ja nüüd on need palved täitunud. Me olemte tulnud, et Issandat otsida.

Kristuse ajal tulid mõningad jumalakarlikud freelased piibiks Jeruusalemma. Milline soov oli neil jumalakarlikel meestel? „Me tahame Jeesust näha“, ütlesid nad. (Joh. 12, 20, 21.) See on imeiline soov. Milline soov on sinul? Kas sinul on ka niisugune soov? Nüüdsem Jeesust näha! Tunnistagem oma patud temale, et ta võiks meid puhastada ja oma aurigi vastu valmistada.

Jeesus ütles neile kohtlastele inimestele: „Lund on tulnud, et Inimesepoeg peab ausse tõstetama.“ Ta arvas, et Jumala nimi on saanud austatud. Kui sina ka oled tulnud selle sooviga, et Jeesust näha, siis saad sellega Jumala nimi austatud, ja sa saad väge ülewalt ja wõid õnnistusega ära minna. Palvetage jutlustajate eest, paluge enese eest, paluge nende eest, kes on pidanud koju jääma.

Olgu meil nälg õiguse järele. Issand tahab meid täiusse ehtida. Ühinegem selle palwega, et saaksite täieks. Olgu meie soov, et wõiksite uute inimestena silit laskuda.

Rootsi külalise G. A. Lindsay'i kõne:

Ma olen wõimatus jällegi olles Gestimaal. Ma olin siin kolme aasta eest. Ma külastasin siis Tallinnas, Tartus, Rakveres ja Narwas.

Mein paluti tuua teavitused Rootsi ja Soome öde-wendade poolt. Nad soovisid, et ma räägiksin teile nende armastusest teie vastu.

Jumal on selle õnnistuse annud, et wõiksite siin kokku tulla. On palju maid, kellel ei ole praegu säärast wõimalust.

Me elame selles ajas, millest Jeesus on ette kuulutanud: „Õndsad on teie silmad, et nemad näevad, ja teie kõrwad, et nemad kuulwad. Sest tõesti, mina ütlen teile: Palju prohveteid ja õigeid on taltnud näha, mis teie näete, ja ei ole jeda mitte näinud, ja kuulda, mis teie kuullete, ja ei ole mitte kuulnud.“ (Matt. 13, 16.) Me wõime leida, et prohvetikulutus täituvad ja on täitunud.

Me oleme wabest kurdad maailma sündmuste pärast. Aga me peame wõimustama, et Jeesus tuleb ja Jumala nõu korda läheb. Me näeme maailmas huuri sündmusi. Suured sündmused on ette kuulutatud. Peame mõtlema Jumala töotustele. Ükski neist häist sõnust ei lähe kaduma.

Talgu see õnnistus meie peale, milleks me oleme siia kogunenud! Selleks aidaku meid Issand!

Jumal kutsub sind!

J. Oltin'si piiblitund.

Vaneme tähele milleks Jumal meid kutsub. Loe me 2. Tim. 1, 9: „Kes meid on päästnud ja on kutsunud püha kutsuga, mitte meie tegusid mööda, vaid oma nõu ja armu järgi, mis meile on antud Kristuses Jeesuses enne igavesti aegu.“

Sin räägitakse mis meie õnnistegija on meie jaoks teinud — ta on meid lunastanud. Kõik kristlik maailm tunnustab seda tõe ja võtab vastu selle mõtte. Aga ainult selle tunnustamisega ei ole veel tähtsavad Kristuse missjon.

Me ei pea teisma jääma Kolgata mäel. Issand on meid kutsunud millegi jaoks. „Ta on meid päästnud.“ See mõte on ühendatud veel ühe ja-aga: „... ja kutsunud püha kutsuga.“

Miks Issand ei võta neid, keda ta on päästnud, kobe taevasse? Demal on igale päästetule ülesanne. Ta on meid kutsunud püha kutsuga. See kirjalik on püha kutsu.

Ma toon näited mis tähendab olla kutsutud. Ma mäletan lapsepõlvest, kus naabripoiss, minu sõber, kutsus mind kaasa põllule. Ta tahtis näidata, et oskab künda. Ma olin teda jeni tunnud ainult karjana. See poiss tahtis teha katse läbi ja omada uut kutsu. See oli juba suuremaks, siis ei taheta enam karjane olla, vaid tahetakse olla mees ja käia adva järel. Issa andis poisile adva käsi puud pihku. Poiss hoidis adva liig tugevasti kinni ja selle tagajärjel advanina tungis sügavasse maasse. Mõni Issa näitas, et ei tahtinud nii kõvasti kinni hoida. Seepeale poiss hoidis adva liig kergesti ja niikohelise ader tuli maast väljale. Issa muutus juba karsituleks ja ütles poisile, et kirjalik ei saa veel künda. Aga poiss ei kohkunud tagasi. Ta soovis kõige tähelepanu ja jõu, ja juba hakkas ader püsima maa sees. Tegid ühe vao, teise vao, kolmanda vao. Kui õnnelik ja eneseteadlik ta oli, et oskas künda. Ta valis siin enesele kutsu.

Ma mäletan Maailmasõjast. Nadetid täpetasid sõjavõla. Siis andis kindral neile mõõga. Noor- mehed võtsid mõõga kui oma kutsu sümboli. Mõni nädal hiljem olid neist mitmed juba langenud. Nad olid truuad oma kutsule kuni surmani.

Sina läksid rätsepa juure, kuna olid otsustanud hakata rätsepaks. Sa astusid õmblusmasina juure kui püha eseme juure. Sa ootasid millal meister lubab sul hakata masinal töötama. See päev, kus sa võtsid masina juure asuda, oli sinu juurpäev. Sa ei ole seda päeva unustanud.

Me peame olema truuad oma kutsule, truuad teenima ühiskonda oma kutsu kaudu. Oma kutsule truuks jäädes ainult suudame midagi teha. Pea-

me olema tänuks, et võime oma igapäevase teava teerida oma kutses.

Aga meil on veel üks teine ja veel suurem kutsu. Meid on kutsunud püha kutsuga. Misjagu on see kutsu? Piibel annab selgituse meie kutses.

Te olete usklikud. Issand on teid kutsunud. Issand aidaku teid oma Vaimu läbi, et te noored ja vanad võiksid oma kutsunust tunda.

Tahame võtta eesküju Jeesajalt. Kui taevast kutsus, keda pean ma läkitama, mis peaksime meie vastama? Jeesaja ütles: „Sin ma olen, läkita mind!“

Milleks on siis meid kutsunud? 1. Peetr. 3, 9: „Ärge kahuge kurja kurjaga ega sõnu sõnuga, vaid vastupidi, õnnistage, sest et te teate, et olete kutsunud pärima õnnistuse.“ Milline manitus! Ma nägin turul, et keegi, kes viist peab ka ennast kristlikuks, sõimas teist müüjat. Meile on hoiatus ja manitus: ärge makske kurja kurjaga, vaid teevastu õnnistage. Siin niid selgub, milleks meid on kutsunud. Maailmas on küllalt halbu ja pahameelt ilma sinu pahameelita. Sina ei peaks seda meeleolu omalt poolt alla kiskuma. Kuidas kogu maailm igatseb kaastunde järele, ja sinu vaerlanegi joovib sinuga rahus elada. Kas sina ei peaks selles oma kutsunust mõistma ja täitma!

Issand on sind püha kutsunustega kutsunud. Sinu kaasinimesed ootavad sinu poolt rahu. Katse end läbi, kas sina pole siidi nende libedates mõtetes. Kas sina pole siidi oma abikaasa kurba- des mõtetes. Kas sina pole siidi selles, et sinu laps oma pahameelt avaldab. Sa viist ei kaitse oma lapsega õieti. Küsi eneselt, kas sa oled oma kurjast siidamest last halastamatult karistanud. Väetül lapsel pole advokaati, tal pole paika, kuit enesele õigust õstida, kui teie ei ole tema vastu õiged ja õhkekohejed. Teil ei ole õigust oma lapsi armutult kohelda. Olge oma lastele sõbrad, et nad võiksid ka teile olla sõbrad. Te peate enesele arendama targa meele. Te peate nii olema, et teil on lähedane ühendus lastega. Kui ka teised teid unustavad, aga lapsed oleksid teie lähedal. Aga õnnetus siis, kui te kaitute nii, et ka lapsed unustavad teile vaerulikuks. Seejärel olgu kaastatus rõhkem siidame ja targa meele kaudu ja ei mitte nii palju karmuse läbi.

Maailmale on tarvis neid, kes on õnnistuseks. Jumal kutsus sind, ta vajab sind, et sa oleksid kaks neile, kellega ja kofku puutud. Võta see kutsunust vastu. Ütle: Issand, sin ma olen, läkita mind, ma tahan muudatuse teha oma elus, tahan elada uut elu. On tarvis, et sa algaksid uut elu. Selle püha kutsunustega oled sina kutsunud.

Weel üks teine kirjakoht. Looma Kol. 3, 15: „Ja Kristuse rahu walitjega teie südames, sest jeks te olete kutsutud ühes ihus. Ja olge tänalikuud.“ Kui armas on see salm! Püha Waim waju tagu see meie südamesse ja meelde. „Kristuse rahu walitjega teie südames!“ Jällegi kutsumus. Selleks on Kristus sind kutsunud.

Keegi arst ütles, et ta tunneb ära haige woodil tõlise kriitlase. Tõsisel raskele tunnil ilmudatasse endast kas Kristuse rahu walitseb südames. Oled sina walmis jelle kutsu täitma? Rahutul ajal Jumala rahu awaldama? Te jooteite jeda rahu. See on püüaw rahu. Maailm tornitseb oma rahutuses. Kõrge pinnal asuwad marulained, ometi sügawuses on waimne. Mii ka ükskõik milline on olukord sinu ümber, aga sina ole rahulik oma südames. See rahu wõidab iga kahtluse Jumalasse, see wõidab kahtluse Jumala töotustesse. Tee see rahu enesele omaseks. Pane oma probleemid Jeesuse ette. Wõta vastu Jeesuse rahu.

Me uurime weel jeda imelist kutsumust. 1. Petr. 2, 21: „Seks te ju olete kutsutud, sest et Kristuski kannatas teie eest ja jättis teile eesküju, et te käiksite tema jälgedes.“ Jälle uuesti räägitud kutsumisest. „Et te käiksite tema jälgedes.“ Milline kindel kutsumine! Kristus andis eesküju. Meil tuleb käia tema jälgedes. Miks niisugune kutsumus? Meil ei ole sõnu, et jeda põhjust küsalki selgitada. Waim, et Püha Waim teeb selle teile selgeks. Inimesed ütlevad, kes teab, kus on tõde? Millega kindlata, et see tõde on? Oleks olnud raske otsustada, kui ei oleks olnud täielist eesküju. „Jeesus wastas: Ma olen selleks jündinud ja selleks tulnud maailma, et ma tõele tunnistust annaksin. Kes tõe seest on, see kuulub minu häält.“ (Joh. 18, 37.) Jeesus heitis juure ameti wõitu ees. Ta ütles, et ta on tulnud tõde läbi elama.

Jeesus oli kolmekümne aasta jooksul kelhas- tunud tõde. Kes tahaks tema eesküju parandada. Kes wõib tema elus puudusi näidata. Ma kiidan, et te olete usklikud ja annate tema elule parima hinnangu. Ta jättis aulise eesküju.

Me leiame Johanneste ewangeeliumis aulise korralduse. Kristus headis pühadustöömaaja ja jalgade pesemise. Looma 13. salmist: „Kui ta müüid nende jalad oli pesnud ja oma kuu wõtnud, istus ta jälle maha ja ütles neile: Kas te teate, mis ma teile olen teinud? Kui müüid mina, Jssand ja õpetaja, teie jalad olen pesnud, siis peate teie ka üksteise jalga pesema. Sest ma olen teile annud eesküju, et ka teie nõnda teeksite, nagu mina teile olen teinud.“ Ma olen teile annud eesküju, ütles Kristus. Seltsake, et jalgade pesemine on idamaa komme. Kristus andis selle talitusega juure õpetuse. Meid on kutsutud tema jälgedes käima.

Kristus pühitjes heitsmendat nädalapäewa. Ta käsiskis palwetada, et nad ei astuks sellest käjust

üle. Milline päew oli püha temale, olgu püha ka sinule. Tema kutsumine on püha. Oled sina sellele kutsule järgnenud? See on tõsine küsimus. Astu tema jälgedes mööda. Wõta tema eesküju omaks. Tee töötus Jumalale, ütle, siin ma olen. Sina oled kutsutud ka teistele eesküjuks olema.

Uurime weel edasi. Pange eriti tähele mis on öeldud 1. Tess. 4, 7: „Sest Jumal ei ole meid mitte kutsunud wõvedusele, waid pühitusse.“ Siin toonitatakse kuidas me ei peaks olema. Whtlasi wõhutatasse kuidas meil tuleb kutsu vastu wõtta. Ma olen näinud inimesi, kes on kujutlenud, et rätsepamast on hea, aga poole aasta õppimise järele olid hiidnenud. Need, kellel ei ole püsimust, on õnnetud inimesed. Ringsepp jäägu oma liistude juure ja rätsep oma masina juure. Jää oma kutsu juure, siis wõidab wõhkem.

Singewoentlane püüab meid meelitada, et me oma ülimast kutsust loobuksime. Ta maalib ette, et mis olu wõib olla seal, kus on kõigel piirid. „Aga Jumal ei ole meid mitte kutsunud wõvedusele, waid pühitusse.“ Waatame ette, et me ei põlgaks ära jumaliku kutsumist. Kõik, mis on wõjane kuulda ja näha, see ei ole sinule. Öige kristlane ei külasta niisugust kohta, kus on näha ja kuulda ebasündsaid asju.

Keegi näitleja loetleb, mida ta on poseerinud 35 aasta jooksul, nimelt 480 mõrdsuulalugu, 1141 warguisehugu, 1714 korda wanglas olnud, 532 korda maha lastud, 28 korda poseerinud enesetapmisest, 8 korda surinud loomulikku surma. Inimesed waatlewad jääwast mängu. Milline kaswataw mõju on sellest! Kas on need puhtad asjad? Ei ole. Seal pole koht sinule.

Inglid koguwad õiged. Nad tunnewad ära õiged. Sest neil on taewane maiste juba riie- tuse. Inglisele käsatakse kord, koguge need õiged paremasse maailma.

Weel üks kirjakoht, mida tuleb meelles pidada.

1. Kor. 1, 9: „Jumal on ustaw, selle läbi te olete kutsutud tema Poja Jeesuse Kristuse, meie Jssanda õjadusse.“ Jeesus kutsab meid oma sõ- naks. Meil peab temaga õjadus olema.

Meil on tugew toetuspunkt, see on Jeesus Kristus taewases pühannus. Selle usu ankur on Jeesuses Kristuses, sellel on kindlus ja püsimus. Tõuseb küsimus, mida pean ma tegema Jeesusega? Mis ka teed tema kutsumisega? Me peame otjus- tama, kas tahame olla tema poolt. Mõelgem mida teeme selle kutsuga. Me wajame Jeesust kui sõpra igal pool, kus wiibime.

Üks ema palus mind tulla enese juure. Tema ainus tütar oli raskesti haige. Ema oli usklik. Isa aga ei tahtnud usust midagi kuulda. Me põlhwita- sine. Ema palwetas. See oli tõesti ema palwe. Siis hakkas isa palwetama. Ta rääkis Jumalale. See oli tõditlus Jumalaga. See oli õige wõitlus,

nagu Jakobi võitlus. Isjand ütleb, ilma minuta ei või teie midagi teha ja minuga te võite kõik. Teisel päeval tulin ma tagasi. Seal ei olnud enam meelega, vaid rõõm oli seal, tagasihoidlik rõõm, sest nende laps oli veel haige. Nad ütlesid, et Jumal on meid aidanud.

Jumal on ka sind aidanud. Sa oled vist ära unustanud. Ta on sind hoidnud nii mõnegi hädaohu eest. Kus inimlik jõud oli võimetu, seal on Jumal abi saanud. Teid on kutsutud Kristusega osalema. Tema läbi võime võita raskused ja kiusatused.

Juudas poos enese. Kui ta oleks veel tulnud Beetrusega rääkima, see oleks teda julgustanud: oota, oota, sest Jumal on pikameelega.

Mii ka sina, ära kaota julgust. Kui sa pole veel tänu kätte saanud, astu nüüd osadusse Juma-

laga. Kui haud kõik maist kutsumised lõpetab, mis jääb siis sinule? Kristuse kutsumine haadab igavese palga.

Me oleme õppinud, et Jumal on meid kutsunud, et meil võiks olla rahu. Ta on meid kutsunud Kristuse jälgedes käima. Meid on kutsutud tema osadusse. Ta ütleb, et tema on meelevald taevases ja maa peal.

Kes tahab siin piisatõusmisega tunnistuse anda, et ta tahab Jumala kutsule järgida? — Me oleme piisatõusnud, sest tahame Jumala kutsu vastu võtta. Me seisame suure kohtumõistja ees, kes saab maailma üle kohut mõistma. Me tahame paluda, et ta nüüd mõistaks kohut meie siidame üle. Ta tahab meid vastu võtta ja meile jõudu anda, et me võime tema kutsumise kiinitada.

Prohveti kuulutuse vaim

G. A. Lindja y kõne

Jumal on annud oma rahvale tundmise tõe üle. Paulus kirjutab 2. Tim. 1, 12: „Sel põhjusel ma kannatan seda ega ole mul häbi sellest; sest ma tean, kellesse ma usun, ja olen julge selles, et ta on vägev jällitama minu kätte ustud waira tolle päewani.“

See kuulutus, mida me usume ja kuulutame, ei ole tulnud inimese mõtte läbi, vaid Jumala waimu läbi. Siin tahame rääkida sellest õndsast tões, mis on meid teinud eriliseks rahwaks — Jumala walitud rahwaks. Me räägime prohveti kuulutuse waimust. See on õige koguduse peatumismärk. See annab tähistab kogudust, kes seisab wiimsetel päewadel ja kannab tõde.

Ma tahame teile kaht kirjakohhta meele tuletda. Loeme Jlm. 12, 17: „Ja lohe sai wihaseks naisele ja läks sõdima nendega, kes naise seemnest olid üle jäänud ja peavad Jumala käske ja kellel on Jeesuse tunnistus.“

Te mõtlete sellele prohveti kuulutusele, mis kirjeldab Jumala kogudust ja kirjeldab kaotan püüdis häwitada Jumala kogudust, aga tal ei läinud see korda. Ka wiimisel ajal on ülejäänud, kes sõdivad metjalise vastu; neil on Jumala käsiõnne ja Jeesuse tunnistus.

Jlm. 14, 12. Loeme: „Siin on pühade kannatlikkus; siin on need, kes peavad Jumala käske ja Jeesuse usku.“

Prohvet näeb tulewat esimese, teise ja kolmanda ingli. Nad peavad rääkima kõikidele rahwastele maa peal. Siis näeb prohvet inimeste gruppi, ja nende kohta üeldakse, et need on, kes peavad Jumala käske ja kellel on Jeesuse usk. Kui ilus

pilt on antud wiimise aja kogudusest! Mis on siis meie kohus teha, kui teame, et Jumalal peab olema rahwas, kellel on pühade kannatus?

Meile, kes me oleme siia kogunenud, on kohtumõistmise, teise ja kolmanda ingli kuulutus. Me oleme mitmed asjad maha jätnud, et olla see rahwas, kellest siin on räägitud. Me oleme töötanud, et tahame pidada Jumala käske ja Jeesuse usku.

Meist kahest kirjakohast selgub, et ülejäänud on kolm märki: Jeesuse tunnistus, Jumala käsiõnne ja Jeesuse usk. Kellel neid märke ei ole, need ei ole usinad.

Jlm. 19, 10. ütleb, et „Jeesuse tunnistus on prohveti kuulutamise waim.“

Me mõtleme maailma aja wiimsetele päewadele. Me mõtleme sellele, mis Jeesus teeb kõige pühamas paigas. Meil on usk Jeesusesse, et ta on meie ülempreester taevases templis, tema puhastab meid, ja ta lõpetab teenistuse kõige pühamas paigas.

Kui palju kogudusi võib üles arvata, kellel on kolm tunnusmärki: 1) kes peavad Jumala käske, 2) kellel on Jeesuse tunnistus, 3) kellel on usk Jeesusesse?

Meile on kirjutatud Apollost, et see oli waha kõnemees, ja kui ta Jeesusest kuulis, siis ta hakkas temast tunnistama. Aga ta ei teadnud veel täit tõde. Siiski ta oli taltslik tõde vastu võtma ja pani apostleid tähele.

Teame, et ka tänapäew on müüdi kohtlasi inimesi, aga neil ei ole täit tõde, ja nad ei taha tõde vastu võtta.

Kellel on Jumala käsud? Seitsemenda-päeva-adventistidel. Kellel veel? Nimelt Seitsemenda-päeva-baptistidel. Adventistid pole ainult need, kes peavad Jumala kümme käsku.

Adventistidel on Jeesuse usk. Ka s. p. baptistidel on Jeesuse usk. Me ei saa öelda, et nad ei ole kristlik rahvas. Mii palju kui nad on ausad ja ustavad. Aga juutidel ei ole Jeesuse usku.

Jeesuse tunnistus on — prohveti kuulutuse waim. Kas s. p. baptistidel on Jeesuse tunnistus? Ei ole. Kas juutide kogudusel on prohveti kuulutuse waim? Wanadel päewadel oli, aga Jeesuse päewadest alates mitte.

On nelipühikogudus, kes ütleb, et neil on Piha Waim, et nad wõõraid keeli räägivad, ja selle põhjal ütlevad, et neil on Jeesuse tunnistus. Kas neil on Jumala käsud? Nad ütlevad, et Jumala käsud on kaotatud. Nad on adventistide wastu, sest need peavad Jumala käske.

Mii wõime wõtta kõi usujeltid ja neid mööda antud kolme möödumuga. Ei ole muud, kellel on Jumala käsud, Jeesuse usk ja prohveti kuulutuse waim, kui ainult adventistid.

Meid on näidatud kui Jumala kogudust. Mul ei ole õigust ushke olla, tunda, et olen parem. Beame alandama Issanda ees ja tänama, et ta on hea olnud ja tõe ilmutanud. Me oleme kutsutud, ja see teeb meid wastutatavaks.

Issand on ka meile waimulikud anded annud. Loeme Ew. 4, 8. 11: „Tema on läinud üles kõrgesse ja on wangi wiinud wangi põlwe ning on inimestele andnud ande... Ja tema on pannud mõned apostleiks ja mõned prohveteks ja mõned ewangeliumi kuulutajajaks ja mõned karjajeks ja õpetajajaks.“

Milline neist annetest on juurem? Kõik oleneb sellest, mis keegi teeb. Aga anne on juur.

1. Kor. 12. räägib Jumala kogudusest ja armuannetest. Salmid 4—6: „Armuanded on küll mitmesugused, aga Issand on sama. Ja wäetawad on mitmesugused, aga sama on Jumal, kes teeb kõikide sees. Aga igaühel antakse Waimu ilmutus ühiseks kasuks.“

Kes kutsus ewangelisti ja karjase? Kontwents annab ewangeliimistöölise loa, annab temale loa kuulutada. Aga kas kogudus wõib kutsuda prohveti? Kogudus wõib walida apostlid, karjased, ewangelistid. Inimene ei saa end prohvetiks teha. Inimene wõib õppida healk ewangelistiks. Jumal ise kutsus prohveti. Aga Jumal ei saa ka anda rahwale prohveti kuulutamise waimu, kui nad on sõnakuulmatud ja käiwad oma teed.

On öeldud Ep. s. 29, 18: „Kus ei ole prohveti nägemist, seal läheb rahvas üleannetuks; aga kes käsudõpetust hoiab, see on õnnis.“

Rahwas hoiab käsudõpetust, sest prohvet on nende juures.

Ugkogudusel olid prohvetid. Mõõleme sellele, et apostlid olid prohvetid. Filipuse neli tütar olid prohvetid. 3. saajandilgi olid prohvetid. Siis jäi prohvetite hääil waihkseks. Sest kiriku juhid hakkasid talitama Constantinus Suure korralduste järgi. Siiski pimeduse aegadel ei olnud prohvetite hääil täiesti waihinud. Prohveti hääil kinnitas ustawaid läbilõppumiste aegadel. See aitas ka tekkida usupuhastusel. Aga see hääil oli waihne.

Tuli aeg, kus inimesed hakkasid uuxima prohveti kuulutusi, hakkasid mõistma ettekuulutatud 2300 õhtut-hommikut, millal see algas, ja nad ootasid Kristuse tulekut aastal 1844. Nad said aru nii, et see maa on pühapark ja et see peab saama puhastatud. Kui Kristus ei tulnud, siis oli suur pettumus.

Oktoobris 1844. usklikud adventliikumises, kui nad olid pettunud, said Jumalalt juhatuse. Jumal ilmutas tõe oma prohveti läbi.

Ellen G. White oli siis alles noor tütarlaps. Ta oli ühes wanemate usklikudega palwekoosolekul, kus nad palusid walguise pärawt. Jumal ilmutas end temale. Öde White räägib sellest nägemusest, kuidas Jumal temale ilmutuse andis. Talle näidati Jumala rahwast. Usklikud said uue julguse. Mii oli öde White paljudele julgustuseks.

1845. a. webruaris oli White'il teine nägemus. Ta nägi kuidas Jeesus oli meie ülempreester ja teenis pühamust ja läks pühast paigast kõige pühamasse paika. Ta nägi pühamu teises osakonnas Jumala headuse laegast ja selle sees käsulaudu, ja nägi erilise walguise neljanda käsu ümber.

Need usklikud hakkasid uuxima ja leidsid hingamispäewa tõe. Kujuines kogudus. Jumal rääkis kogudusele selle noore tütarlapse läbi. 1844. aastast alates on Jumal juhtinud seda rahwast. Prohveti kuulutuse waim on olnud juhatuseks kogudusele.

Kui kooford Jeesust oodati ja Jeesus ei tulnud, siis olid mitmed kuulutajad ja muud usklikud kahewahel; rahwas muutus fanatiks ja segaseks. Aga Jumal andis öde White'ile nägemuse. Need nägemused olid abiks kogudusele. Hiljem Jumal näitas mitmete ehmisi ja saatis prohveti wastupanijate laste juure. Mitmed heitsid ära prohveti nõuande, loobusid walguisest, mis Jumal oli annud. Nad ei läinud koos adventusklikudega. Need, kes ei ole kaasa tulnud, on pimedusse läinud. Kuna neil ei olnud osa walguisest, siis on nad ära läinud ja mõnesugusesse segadusse sattunud.

On inimesi, kes ei usu prohveti kuulutuse waimu, kes selle läbi antud tõe ära heidawad. Wange rähale, mis ütleb neist prohvet Jesaja — Jes. 8, 20: „Sõidite käsudõpetuse ja tunnistuse poole; kui

nemad ei räägi jedastinast sõna mõõda; siis ei pea neil loitu olemat.

Wõtame näiteks käsiraamatu, Moosese raamatu, kui keegi on selle vastu, siis ei ole tema valguft.

1. Tess. 5, 20—22: ütleb: „Ärge pange prohveti kuulutamisi hallvaks. Katkuge kõik läbi; pidage hinni, mis hea on. Hoidke kõige see eest, mis näitab kuri olevat.“

Prohveti kuulutuse waimu waral artud juhatused peame tähele panema, neid tunnustama ja vastu võtma. Sde White ise kirjutas 30 aastat hiljem, et katkutaagi läbi tema kirjutused. Wadatagi kas need on Jumalast. Mii kindel oli öde White selles, mis Jumal temale oma Waimu läbi on annud. Milline töö see oli, mis tema tegi, te mõlke seda ise läbi katkuda.

Prohveti kuulutuse waim on olnud adventfoguduses 95 aastat. Mis Jumal ütles Moosesele? Soeme 5. Moos. 18, 21, 22: „Kui sa oma südames ütled: Kuidas peame sõna teadma, mis Jelhoowa ei ole rääkinud? Kui prohvet räägib Jelhoowa nimel ja see asi ei hinni ega tule: see on see sõna, mis Jelhoowa ei ole rääkinud; uhkuse pärast on prohvet seda rääkinud; ja ei pea teda mitte kartma.“

Me peame teadma kas need asjad, mis on prohveti kuulutamise waimu läbi räägitud, on ka täide läinud. Lugege „Suurt mõistust“. Seda kirjutas öde White 55 aasta eest. Ta ütles ette asju, mis praegu hinniwad. Ta rääkis 50—60 aasta eest, et saawad olemat mõned, kes õpetuse pühamust ära heidawad ja meie rahwa keskest lahkuwad. See prohvetlik hääl rääkis foguduste ja liimete kohta, millised hädaolud neid ähwardawad. See asjaolu peaks meid üles äratama, et me loeksime prohveti kuulutuse waimu juhatusi. Sde White on kirjutanud mitmete asjade üle, ja see, mis ta on kirjutanud, tunnistab, et Jumala waim on rääkinud.

Sde White kuulutas ette selle kuulutustöö kasvamisest. Näid leiame igal pool maailmas meie fogudusi.

Prohveti kuulutuse waimu juhatusel on rajatud meie haridusestöö, arstlik misjon ja muud tööharud.

Kui hakkasime töötama terwishoiu alal, siis oli see harjumata asi. Aga adventistid on olnud terwishoiu pioneerid. Muu maailm on ka sellest hinni haaranud. Kui me ei oleks alanud, siis oleksime olnud selles reformitöös saba.

Suured õnnistused on sellest, kui järgitakse prohveti kuulutuse waimu.

Jumal on juhtinud erilistel aegadel. Me loeme 2. Mõ r. 20, 14: „Saasteli peale... tuli Jelhoowa waim foguduse keskel.“ Edasi 20. pälmis on öeldud: „Katkuge Jelhoowa, oma Jumala, sisse,

siis saate teie kinnitatud; uskuge tema prohveteid, siis lähewad teie asjad hästi lorda.“

On lihtumisi, mis on püüdnud prohveti kuulutuse waimu vastu heista ja talhitud luma uut valguft. Ei ole ime, kui miisuguseid üles tõuseb ka tänapäew. Need ei ole rajatud Jumala sõnale ega tunnistustele. Neil ei ole edu. Ja kes neile järgiwad, need jääwad pimedusse.

Uskuge Jumala prohveteid, järgige Jumala sõnale ja prohveti kuulutuse waimu, siis peab teil õnnistus olemat!

Ühes meeles olemine

Wend Oltins pidas märkimisväärse piibliturni ühes meeles ja waimus olemisest. Üks näide temal oli eriti iseloomustaw ja jäi kõigile hästi meele. See oli juhtumus tema koolipõlwest. Nad olnud kooli juures ühisfortenis. Seal üks pois ärkas õõiti üles ja hakkas teisi peksma. Ta küsitud selle kuest, miks ja teisi peksid. See wastas: „Walge on.“ Ta oli kuutõbine ja haigusehoo peale tulekul hakkas teisi hiles peksma, sest temale tundis wäljas walge olevat. Selle näitega iseloomustas kõneleja neid foguduses, kes arwawad ka uue walguise saanud olevat ja hakkawad teisi sõnadega peksma.

Apostlite ajal oli ka „kuutõbiseid“, kes rääkisid, et neil on „uus walguis.“

Paulus hoiatab neid, kes lähewad end kergesti mõjutada kõrwalekaldujajast. Ta ütles: „Ma panen imeks, et te Kristuses, kes teid on armus kutsunud, nii pea ära pöördute teisuguse ewangeeliumi juure, mis ei olegi teine ewangeelium, kui waid et on mõningaid, kes teid segawad ja tahawad Kristuse ewangeeliumi pöörata teiseks.“ Kol. 1, 6, 7.

Kalossuse foguduse kindlameeljust hindab Paulus: „Me olemat kuulnud teie usust Kristuses Jeesuses ja teie armastusest kõigi pühade vastu, mis teil on itawaske tallele pandud lootuse pärast, millest te waromalt olete kuulnud ewangeeliumi tõe sõna kaudu, mis on tulnud teie juure, ja nõnda fogu maailmas on kandmas wiilja ning kasvab, nii ka teie seas, sellest päewast, kui te kuulsite ja tunnetafite Jumala armu tõe sees, nõnda kui te seda ka õppisite Epafra, meie armu kaaskullase käest, kes on usitan Kristuse abilime teie heaks.“ Kol. 1, 4—7.

Krist tulewad lahimeeled, selle kohta on öeldud: „Kui keegi õpetab teisiti ega hoiat meie Jshanda Jeesuse Kristuse terwete sõnade ja õpetuse poole, mis wiib jumalalkartusele, siis on see iseenast täis ega saa aru millestki, waid on haige küsimuste ja waidlemiste poolest, milledest tõuseb kadest, riidu, laimudusi, kurje kalhlausi, alalisi tülitusi inimeste wahel, selle mõistus on rikutud ja kellel on tõe läinud kuest, kes peawad jumalalkartust tuluallikaks.“ 1. Tim. 6, 3—5.

1939. a. tegevuse ülevaade

Liidu esimehe aruanne.

Adventrahvas Gestis on kogunenud käesoleval peakoosolekul tänumeeles Jumala ette, et beatuda ja waadata tagasi ajale ja tehtud tööle. Ajal, millal suured raskused mitmel pool takistavad hingede päästmise tööd, on Jumal Gestis lubanud rabu ja wabaduse. Meie jüda woolab üle tänust Jumalale selle eest, sest meie teame, et Tema arm on olnud meiega ja on meid kaitsnud.

K u u l u t u s t ö ö 1939. a a s t a l.

Müdes 1939. a. aruande esitamisele, mulle meenub lause möödunud aasta peakoosolekul esitatud aruandest „Paluge maale rabu!“ Täna võime öelda, et Jumal on meie palvet kuulnud ja meie tööd õnnistanud 1939. aastal, andes meile rabu ja võimaluse töötamiseks.

Liidu ewangeeliumitöölised olid otsees ewangeeliumitöös läinud aastal 12 töölit, kuna kõik teised liidu ametnikud oma peaulesande kõrval ka jutlustasid mõit tegid muud kaastööd hingede päästmise alal. W. Wiirsalu, kirjandusewangelistide juht ja uus piiblitöölise A. Silvet jutlustasid uues töölohas Tallinna-Kopli. A. Kallaste, liidu lastapidaja jutlustas Nõmmel; Ed. Ney, end. õpetaja, Tartus; M. Värengrub ja S. Pilt, meie ajakirjade toimetajad, andsid oma wäärtuslikku abi Nõmme usuühingus; W. Suwe, ofakondade sekretär jutlustas Tallinna 3. usuühingus ja Ed. Mägi oma peaulesannete kõrval jutlustas Tallinna 1. ja 2. usuühingus.

Meie uusim töökoht Wormsis, kus töötab Ed. Kanna, võib täna tuua uudiswiltja. Jutlustamiseks polenud seal ruume. Müti töde kuulutama misioniikiriade ja piiblitundide kaudu ning Jumal on seda tööd ka õnnistanud.

Ewangeeliumitöölise artw on mõnes asjas muutunud. Piiblitöölise artw on tõusnud kabe wõrra, kuna ametisse õnnistatud jutlustajate artw on wähenenud ühe wõrra, selle ajemel on aga tõusnud wälismisionäride artw ka ühe wõrra. Üldse on liidu töölise artw praegu ühe wõrra wäiksem 1939. aasta lõpust.

Siikmete artw 1939. a. lõpul oli 2016.

U s u ü h i n g u d.

SWA Cesti liidu usuühingute artw on praegu sama, mis eelmisel aastal: 39 usuühingut, 13 gruppi. Usuühingud on hoolikalt kaasa töötanud misioniirühmades ja hingede päästmise töös. Paljud liikmed on hoolikalt osa wõtnud piibli-õpetamise ettevalmistamise koolist, ja me loodame, et nende lahkkel kaasabil me võime rohkem edu näha Issanda põllul.

Nõmüstawalt võime täna teatada, et Narwa usuühingul on suur lootus sügiseks oma palwelasse asuda. On ostetud heas linnaosas kivitamaja, millest mõningate ümberehitamiste teel saab kohane palwela, peale selle wäikene noortesaal ja üks kolmetoaline korter. Me loodame, et Narwa usuühing ise ja ka teised usuühingud, kes omawad palwelad, praegusel juhul oma osa teewad, et aidata Narwale oma palwela.

Siinjures oleme ka tänulikud Narwa usuühingule kannatlikkuse eest, kui nad kaotasid möödunud talwel oma senise kodu ja pidid wiibima eriti ebasobivas ruumis talwelundel. Tahame nüüd töötada ja palwetada, et Jumal lubaks eelolewaks talweks Narwas palwelat pühitseada.

Jumal on oma rahwast õnnistanud kõikides üritustes ja rahaliste eesmärkide saavutamisel 1939. aastal ja ka käesoleval aastal senini. See on eriline arm, et ajal, millal kriis on mitmel pool mõjutanud ka advent-liikumist, on meil Gestis peagu kõik eesmärgid saavutatud. Me peame olema tänulikud Jumalale kõigi õnnistuste eest ja end seal parandama, kus puudusi on. Riimnise toojate artw on tõusnud 9% mullusest. See on hea nähe, aga Jumal soowib, et see artw oleks tõusnud 100% ja et eesmärk oleks saavutatud, sest ta tabab õnnistusi kõigile wälja puistata. Eriti nüüd, millal ajad on mõnewõrra raskemad, me peakime kõik trund olema, et Jumal saaks meid jedawõrra rohkem õnnistada ja meil ei tuleks puudu isiklikult ega kannatats Jumala tööd. Jumal tabab, et me just nüüd proowiksime tema õnnistuste töötust, mis on kirjutatud prohwet Malakia raamatus, 3, 10. 11.

O f a k o n d a d e t ö ö.

Ofakondi võib wõrrelda järgmiselt: Hingamiswäewakool — jüda; Hingamisõn — tuifoon ja noorsoo ofakond — wärske ning puhas weri loontes. Kui need kõik funktsioneeriwad korralikult, siis kogu ihu on terve ja korras. Seepärast tuleb rõhku panna meie ofakondade tööle.

Kandkem palwes Jumala ette ofakondi ja nende juhatajaid, eriti aga meie noorsoo tööd.

U s u t e a d u s e k o o l.

Meie kool edeneb kõigiti ja kasvab üha elujõulisemaks. Kattestamatult on ta töötanud kogu talwe. Õpetöö on olnud edukas, lõpetajad on saanud eksamikomisjonis hea tunnustuse ja me loodame sel moel oma koolile warsti saada õigusi. Koolide inspektor, kullastades meie kooli, oli väga rahul tehtud tööga. Koolil on praegu 11 õpetajat, nendest 5 wäljaspool meie liikumist. Õpilasi oli koolis läinud kooliaastal 29, nendest lõpetasid 8 õpilast tänawu kooli.

Kooliruumid on olnud meil kaunis puudulikud. See takistab ka õiguste saamist. Liidu nõukogu on kaalunud seda küsimust väga hoolikalt ja tõsiselt ja on ruumide täiendamiseks samme astunud. Nimelt on juba plaanid walmis, kuidas meie palwela juures, Telliskivi tänaval, teha ksemist ümberehitamist, et saada kolm korralikku klassituba ja kõrwalruume. Eeltööd on käimas ja ehitusega algame kobe peale kontverentfi, nii loodame sügiseks kooli wiia uutesse ja parematesse ruumidesse.

Õsa raha on meil koolifondis olemas, aga teise osa kokkusaamiseks me pöördume kõigi usuühingute poole liidus erikorjanduse tegemiseks ja walume, et iga liige ohwerdaks meie koolimaja heaks wähemalt 1 kroon. Müidugi ollakse tänulikud ka iga wilema ande eest, sest on lootust, et paljud annetawad ühe krooni ajemel mitmewõrra suurema ohwri ja see aitab jõuda üldeesmärgile, mis on seatud 2000 krooni peale. Me usume meie kaastöötajate heatahtlikkusesse ja kaastöösse, et me kindlasti saame selle summa.

K i r j a n d u s l a d u.

Meil on laos küllalt kirjandust. Kirjandusewangelistide artw võib meil palju suurem olla. Ajal, millal paljudes maades seisab kirjandustöö, on meil wabadus ja võimalus kirjandust lewitada. Tehkem seda ja töötagem weel, kui päew on.

Wälismisjonärid.

1939. aastal Eesti liit andis kaks välismisjonäri: õde Mary Saks — Aafrikasse ja wend Ed. Noh Pärnasse. Wiimane teenis Eestis ligi 19 aastat ja me oleme kaotanud tema lahkmisega tubli ewangelisti ja koolijõu. Aga kui üks kaotab, siis teine wõidab, nii me rõõmustame, et välismisjon on wõitnud.

Me walume oma välismisjonäride pärast, et Jumal nendega oleks ja õnnistaks nende tööd. Kirjades, mida olen saanud nendelt, nad terwitawad kõiki kaastöötajaid.

Üldine pilt liidus

möödunud aastast kuni käesolewani on olnud rahuldaw. On töötatud ja pingutatud ning Jumal on seda õnnistanud. Liidu ewangeeliumitöölised on seisnud üksmeelse kui walwurid müüridel ja on jubatanud usuühinguid töös ja töös. Liidu esimees ja osakondade juht kui ka kirjanusewangelistide juht on külastanud usuühinguid, niipalju kui seda on lubanud aeg, sest neil kõigil oli ka awalik ewangeeliumitöö Tallinnas.

Aruande esitamist lõpetades tänan liidu nõukogu nimel ja enda nimel kõiki õded-wendi ja kaastöölisi hea koostöö ja kristliku waimu eest, lastuse eest neid külastades, kristliku armastuse ja waltwete eest. See kõik on tiwustanud meid veel innukamale koguduste teenimisele ja hingede päästmisele. Mina isiklikult olen eriti tänulik Jumalale tema armu ja helduse eest, kes on mind lubanud kogu aasta hea terwise, tahtega ja usuga töötada tema pühäl wiinamäel.

Aeg ruttab edasi. . . . . Prohwetikuulutusel täitunud. . . . . Läheneb maailma suurim sündmus, Issanda päew. Müüd töötagem veel üksmeeles, ühes waimus, ühes töes, ühes õpetuses ja hoidkem read tihedalt koos, et mingi wõõras asi ei saaks lahutada Jumala rahwast. Hiliswihm tuleb waid siis, kui üksmeel ja rahu on Jumala rahwa seas, nii kui see oli apostlite ajal, nelipüha eel. Meie seisame suure hiliswihma wäljavalamise eel. Palugem, et need pilwep ei mööduks Eesti adventrahwa juurest, waid kuu-aasta peatufid siin ja walmistafid meid wastu minema oodatud Lunastajale.

Waadagem üles, wõidupäew on ligi Jumala rahwale. E. d. M ä g i.

Usuteadusekooli küsimusi peakoosolekul

Möödunud aastapeakoosolekul olid mõned tunnid pühendatud meie liidu usuteadusekoolile. Reedel, 14. juunil koolijuhataja w. N. Winglas andis ülewaate kooli tegevusest 1939. aasta jooksul. Aruandja wälendas kõigepealt tänu Jumalale, kelle kaitse all kool on wõitnud möödunud aastal talistamatult töötada. Edasi tänas koolijuhataja kõiki usuühingute jaadikuid abi ja usalduse eest, mis usuühingud on osutanud koolile. 1939. aasta peakoosolekul tehtud üleskuttele saata kooli kõigile toidunaineid on mõnigi õde ja wend wõistunud. Kõiki tuntud ja tundmata ainetajaid tänas koolijuhataja südamliselt, lootes, et õed-wennad mõtlewad ka sel aastal kooli kõigile toidunainete jaatmisega.

Koolijuhataja märkis oma aruandes, et käesolew peakoosolek on teatud mõttes ajalooline. 1935. a. peakoosolekul wõistatud otsusest ajutada Tallinna misjonikool 15 õpilasega on möödunud juba wiis aastat. Nende aastate jooksul on õpilaste arv pidevalt kaswanud, kõikudes 30 ja 40 wabel. Kuid mitte ainult arwuliselt, waid ka sisuliselt kool on kujunenud kindla ilmekiseks, andes õpilastele usulise kaswatuse ja kooli hariduse.

Pärast koolijuhataja aruannet wõeti üksmeelselt wastu järgmine otsus:

Kuna liidu usuteadusekool annab noortele kristliku kaswatuse ja täieliku kooli hariduse, siis soovitame, et 1) kõik liidu ewangeeliumitöölised ja usuühingute liikmed, kes kawatsewad oma lastele anda kooli hariduse, jaadaksid need õppima usuteadusekooli; 2) et usuühingud ja ka ühikud liikmed aitaksid andekail õpilasil omandada haridust usuteadusekoolis, püüdes selleks wõhendeid leida mõne õpilase koolikulude täieliseks või osaliseks tasumiseks; 3) et kõik ewangeeliumitöölised ja usuühingute liikmed aitaksid oma eri annetusega kiiresti teostada koolile kofasemate ruumide soetamiseks ettenähtud umberehitustööd.

Otsuse kohta wõeti asjalikult sõna, kus kokkewõttes tähendati, et kool on tõusnud kiiresti kõrgele tasemele. Kuna praegusel ajal on edasiõppimine kõigial teatud eksamitega, siis ei ole meie õpilasil waja karta kooli lõpetamisega seoses olewaid riiklikke eksameid. Need on

õpilasil ainult kasuks, walmistades neid suurel määral tulewiku jaoks ette. Sellepärast wõib noortele julgesti soowitada meie liidu usuteadusekooli.

Koolitajate teise punkti puhul sõna wõttes kututi usuühinguid ja ka ühikuid liikmeid üles aidata andekail õpilasil haridust omandada, wõttes mõne õpilase, kellel pole wajakiffe wõhendeid, koolikulud enda kanda. Meie usuühinguis on rohkesti noori, kellel on andeid ja ka igatiust hariduse järgi, kuid puuduwad wõhendid. Neid tuleks aidata, et wõimalikult palju noori wõiks õppida meie oma koolis. Siis on õieti kasutatud need summad, millega liit toetab kooli.

Kuna kool on aasta-aastalt kaswanud, siis on tema senised ruumid Merepuiestee kiriku juures kitsaks jäänud. Uute ruumide saamiseks on wäljawaateid. Selleks on otjastatud ümber ehitada Belgulinna asetsew palwela. Umberehituse teostamiseks on osa raha juba koolifondis, kuid puudub umbes weel 2000 krooni. Koolitajate kolmanda punktiga pöörduti iga usuühingu liikme poole toetada kooli sobiwate ruumide soetamiseks eri annetusega. See annetus peaks olema üks kroon, et saada soowitud üldsumma. Muidugi ei ole kõigil wõimalik seda teha, kuid üks aitab wõhendam, teine rohkem, igatiks oma jõudu mööda, ning sel teel wõib eesmärgile jõuda. Neile, kes annetawad wõhemalt ühe krooni, antakse mälestuseks walge siidlint, mis on jels otsustatuseks walmistatud. Ühe wiie ja kümne krooni annetajatele on ette nähtud roosad ja sinised lindid. Sellise plaani teagi liidu esimees peakoosolekule teatawaks. Suurim selle wastu oli suur. Juba peakoosoleku ajal tõusis ohwimeelsete õdede ja wendade annetus üle 200 krooni. Kool on juba mees tänu liikmete eest ning hindab iga senti, mis selleks tuuakse, et lüha paremaid õppimiswõimalusi noortele.

Annetajatele mälestuseks antawad lindid on jaadetud kõigile usuühingutele, et wõimalikult pea soowitud summa saawatada, sest umberehitus on juba käimas.

Pühapäewal, 16. juunil toimus peakoosoleku katwas ettenähtud misjonikooli tund. Sel puhul oli korraldatud kawa, mis koosnes koolilõpetajate ja õpilaste kõneleste ning nende omaloomingust loori- ja soolaulude alal.

Muteaduslike Kurfuste lõpetajatele (1937. a.) nimel kõneles M. Artur Kaldma, kes toimis praegu piiblitöölisena Hiiumaal. Oma kõnes ta märkis, et praegune aeg nõuab inimeselt tarkust, mõistust ja tundmist, nagu seda juba tark mees Saalomon omal ajal on öelnud. Seda on meie misionikool ka oma lõpetajatele andnud. Ta on alanud uffe niibästi misionitöö kui ka elu jaoks.

Muteaduslikooli 1. lennu (1938. a. lennu) nimel kõneles Leili Holm Võltsamaalt. Hoogjate ning elatvate sõnadega ta tõi esile, millist kasu kool on andnud lõpetajatele koguduses töötamiseks. Tuleb ainult ringi vaadata ning võib näha, et kogudused pole kooli lõpetanud istuma jätnud, vaid on neile kõigile tööd andnud!

2. lennu (1939. a. lennu) esindajana kõneles Eduard Saarnik Narvast. Temale omase asjalikkuse ja otsekohesusega ta tähendas, et pole mingit põhjust kooli vahatahtlikult arvustada. Noortel on kindlasti viigu, kuid alati pole kool selles süüdi. Kool püüab kõiki oma õpilasi usuliselt edasi aidata. Seda on kõneleja ka ise läbi elanud, saades koolist suurt abi usulise elu jaoks.

Kolmandast lennust (1940. a. lennust) kõneles Ilme Meidla Võltsamaalt, tõstes esile järgmist tõi-astja. Tähtis, kes praegusel ajal soovib edasi õppida, et saada kõrgemat haridust, peab ka kooli läbi käima. Adventnoortel pole aga kerge kooli haridust saada, sest raskust valmistab hingamispäevafüsimus. Meie usuteaduslikool on aga noortele selles mõttes suureks abiks. Siin võib ta tahtamatult pidada hingamispäeva ja samal ajal omandada kooli hariduse ja usulise kasvatuse. Siin õppides ei tarvitse adventnoor oma liidametunnistust ohverdada hariduseomandamise kasuks, vaid võib kindlasti oma põhimõtteid püüda, et edaspidises mõitluses tugem olla. Kõneleja lõpetas sõnadega: „Usuteaduslikoolis õppides pole midagi kaotada, küll aga võita niibästi usulise kasvatuse kui ka edasiõppimise suhtes.

Praeguste õpilaste nimel kõneles 2. klassi õpilane

S. Saks Värnust. Oma kõne alguseks luges ta Laaveti laul 110, 3: „Pühas ehtes ilmub su ette ju noorte sõdijate vägi kui laste loidu ühjad.“ Kool võib siis hästi ja edukalt töötada, kui kogudused on kooliga ühel arusaamisel. See ühine arusaamine on meie koguduste ja kooli vahel olnud. Seda tõendab õpilaste arv, kes on koolis õppinud. Kõneleja lootis, et ka uuel õppeaastal koolidere suureneb uute õpilaste näol, kes püüavad kõige oma jõuga selle eesmärgi poole, et lõpetada kool.

Lõpuks mõttis sõna ka diviisjoni esindaja vend G. A. Lindsay. Ta tähendas, et meil on kool, millele võime rõõmsad olla. See võimaldab meie noortele haridust, mille all nende jüdametunnistus ei kannata. Aidaku meie kool ka selleks kaasa, et vanemad oma lapsi kasvatavad sellises vaimus, kes austavad hingamispäeva töde. Kõneleja kirjeldas, mida meie koguduseliikmed mõnel maal on kõif teinud, et nende lapsed võiksid vabad olla hingamispäeval. Mõned on istunud wanglas, teised on pidanud oma elukohti wabeta. Seda kõife selleks, et kasvatada oma lastest usutavaid hingamispäewabühitsetajaid. Need, kes oma lapsed jaadawad hingamispäewal kooli, pole kõifised advent-usklikud.

Wiimasel ajal, millal hingamispäewa töde peab ikka selgemalt esile tõstetama, on tähtis, et meie kui adventistid selles asjas midagi ei teeks, mis ei ole õige. Kui meil on siin kool, kus meie lapsed võitwad harjuda hingamispäewa pühitsemata, siis on see patt saata neid kooli, kus nad peawad hingamispäewa teotama.

Vend Lindsay tõstis sõnade ja ka teiste üleskutsete mõju võis märgata hiljem selles, et rohkesti noori kui ka lastewanemaid pöördus järelepärimistega kooli juhtes kooliuhataja poole. Mõiks Jumal õnnistada meie kooli tööd. Olgu meie alatine palwe meie kooli ja noorte pärast selleks, „et meie pojad oleksid kui noores põlvnes hästi kasvatatud taimed ja tütreid kui tempelhituses ilufasti woolitud nurgakambad.“ B.

Peakoosoleku otsused

Adventusühingute Eesti Liidu aastapeakoosolekul, mis peeti 11.—16. juunil j. a., esitatud Liidu tegevuse aruannete ja koosolekul algatatud küsimuste kui ka piiblitundides peetud kõnede kohaselt võeti vastu järgmised usuelu kohta käiwad otsused:

L ä n n u = j a p ü h e n d u s o t s u s.

Adventusühingute saadikud ja liikmed Liidu peakoosolekule kogunedes tunnawad erilist rõõmu, et Esiand on meid usus hoidnud ja meie tööd õnnistanud, on meie maad warijanud ja meile veel lubanud wabaduse, et võime rahus töötada wiimise kuulutuse lewitamiseks. Oma otsekohesies tänutundes armisale taewa Isale tahame tema lastena, nii noored kui wanad, awada temale uuesti oma südame ja alistada oma tahte tema plaanide alla ka tulewikus, kasutades aega ja võimalusi inukamaks tööks tema wiinamäel. Oma tänu väljendame lauluga „Sind, suur Jumal, kiidame.“

N o o r t e p ü h e n d u s o t s u s.

Olles kogunenud EWA Eesti Liidu NB noorte kongressile Tallinnas 12. juunil 1940. a. ja näinud Jumala riiklikke õnnistusi ja armu noorte mõõdunud tegevuses, meie tänuveeles töötame jääda usutavaks Jumalale ja tema kogudusele ja kuulutada veel suurema innuga ja pühitsetud eluga adventkuulutust.

L i i k m e t e e w a n g e l i s a t s i o o n.

Maailma ajaloo lõpp-päewades mõitlental ja töötawal kogudusel on kästus „ühineda ja teha suuri jõuwinantusi, juhtides maailma tähelepanu kiiresti täitwaille Jumala prohvetikuulutusele“ (Eest. 9., lk. 43.) ja kuna on kindel, et iga üffik koguduseliige kannab selles wäsitust, et anduda täielikult hingede päästmise tööle ja vastu võtta ka töötatud hiliswihm, leepärast otsustame:

1) Kõif liidu töölisid kõigis ülesandies, ja iseäranis need, kellel lasub offene wäsitatus koguduste juhtimises, juhtigu hoolega meie rahwast iga võimaluse kasutamisele ja Jumala nõnete täitmisele iiflikku hingede wõitmise töö suhtes.

2) Kiüllaldaselt edendades ja õhutades hingede päästmise aagarust, tahame järgida Esianda ümmardaja nõuandeid järgmistes punktides:

a) Tägapäewane töökawa tuleks korraldada nii, et oleksid õieti kasutatud misionitööks ja palweks pühendatud aeg ja tunnid.

b) Kõige tähtsamate ja asjakohasemate piibli põhitõdede kasutamine misionitöös.

c) Süstemaatilise piibliuurimisega ja püstita palwetamisega warustada end kiüllaldase töetundmisega.

d) Tunda wäsitust ja hingedeformat, mis peab lasuma igal meie usklikul, et seletada kiria libtsal wiifil oma naabrite juures.

e) Edendada alandlikku kristlikku teenimist, mida Kristus ootab oma järelkäijailt, hooldamatute ja waeste, haigete ja kannatajate, kurbade ja üksiolewate juures.

f) Edendada ja korraldada rohkem awalikku kuulustööd meie koguduseliikmete andunud, pühendunud ning wõimeliste wendade läbi.

g) Korraldada wäärtuslikke ja ülesõhutatuid palwe- ja kursuste koosolekuid kõigis kogudustes isegi siis, kui seal on 2 wõi 3 liiget, kes on seoses abijutustajate tööga.

T ä n n u h o o l s a i l e l i i k m e i l e .

Kuna meie liikmed on toetanud möödunud aastal tööd ustawalt, tuues kümnise ja ohwrianded nii, et see wõimaldas saawutada peaaegu kõik eesmärgid liidus, samuti aidanud kaasa heategevus- ja misjonitöös, mille läbi paljud on äratatud ja wõidetud Jumalale, awaldame südamliku tänu kõigile ohwimeelsetele kaaswõitlejatele andumuses tehtud töö eest.

L õ i k u s t ä n n u o t t u s .

Lõikustänu töö on arenenud suurimaks misjoni-ürituseks adventmisjoni kawas ja kuna lewitatud lehed ja kogutud summad on suuresti edustanud Jumala tööd, kasvatahes liikmeid misjoniwaimus ja esitanud tõe suurematele hulkadele, otustame:

1) Jatkata ka 1940. aastal meie liidus lõikustänu töö, üles kutsudes sellest osa wõtma kõiki töölist ja liikmeid.

2) Lõikustänu töö awapäewaks ette valmistada kawa, mis wõetaks läbi kõigis kogudustes ja gruppides.

3) Et nädal enne töö algust peetaks kõigis kogudustes ja gruppides palwe- ja pühendusnädal.

S i n g a m i s p ä e w a k o o l i õ p e t a j a t e k u r s u i e d .

Suureks wajaduseks meie hingamispäewakoolides on wõimelised õpetajad ja kuna Generalkonwerentfi hingamispäewaosafond on wälja töötanud kursuse kawa ja materjali hingamispäewakooli õpetajate wõimaks ette valmistamiseks nende tähtsale ja wastutusrikkale tööle, siis otustame:

1) muretseda Generalkonwerentfi hingamispäewakooli osakonna hingamispäewakooli õpetajate kawa ja materjal, mis on valmistatud aasta kursuseks ja jaguneb kolme ossa, millest iga osa sisaldab 12 õppetükki.

2) organiseerida kõigis meie hingamispäewakoolides õpetajate kursused Generalkonwerentfi kawa kohaselt;

3) paluda liidu hingamispäewakooli juhti ja usuühingute nõukogusid hoolikalt läbi wiia kursuste suhtes tehtud korraldused ja täita ettekirjutused.

S i n g a m i s p ä e w a k o o l i s t p u u d u w a t e l i i k m e t e k o o l i l i i k m e l s w õ i t m i n e .

Hingamispäewakool, olles juba selle organiseerimisest alates suureks abiks koguduse liikmete ettevalmistamisel raskuste wastu ja nende kasvatamisel misjoni tegevusele ja hingede wõitmisel tööle ja kuna mitmed meie liikmeid ei ole hingamispäewakooli liikmed ja paljud ei ole alatised h. p. kooli kuulastajad, seepärast soovitame:

1) Kõigil meie liidu hingamispäewakoolidel töötada puuduwate liikmete heaks ja wõita nad 1940. aasta jooksul hingamispäewakooli liikmeiks. Iga kooli juhatus ja nõukogu wõtku endale wastutus teha selleks oma wõimalik.

2) a. Liidu hingamispäewakooli osakonna kaudu suurendada huwi h. p. kooli wastu h. p. kooli eripäewade, koosolekute ja kursuste korraldamisega.

b. Ohutada hingamispäewakooli ametnikke ja klassi õpetajaid puuduwate liikmete ülesõffimiseks, saates neile kirjalistlikke kutseid ja kuulastades neid isiklikult nende kodudes, kutsudes neid osa wõtma h. p. koolist.

c. Walida iga hingamispäewakoolis koduosa-konna kirjatoimetaja, kes seob ka neid liikmeid h. p. kooli tegevusega, kellel puudub wanaduse ja kaugele elamise tõttu wõimalus osa wõtma h. p. koolist.

d. Koguduse wanemad ja jutlustajad kuulastaksid h. p. kooli õpetajate koosolekuid ja teeksid meeldetuletusi ning üleskutseid h. p. kooli kuulastamise suhtes hingamispäewa hommikustel kuulustustundidel, jutustades liikmeile h. p. kooli tegevusest, eesmärkidest ja järgmisest h. p. kooli kawa tähtsast ja huwitawast üllikasjult.

P ü h e n d u s f o n d i a s ü n n i p ä e w a a n d e d .

Pühendusfondi idee on osutunud kõigjal praktiliselt wäärtuslikuks ja waimulikult kasulikuks, kus selle läbiwimist on teostatud waimustusega, seepärast otustame:

a) üles kutsuda kõik hingamispäewakooli ametnikud meie liidus teostama seda plaani juurima waimustusega, mis wiib meie lapsed ja wanemad liikmed ühisesse tegevusse taewaga ja tõstab ka annete jüstetulekut meie suure misjonitöö wajaduste rahuldamiseks;

b) paluda koguduseliikmeid sünnipäewa puhul tuua hingamispäewal annetus tänutäheks Jumalale elu ja terwise eest; selleks otstarbeks seada üles kogudustes wastawad sünnipäewa-annete karbid.

R ü m n i s e t õ i t m i s e o t t u s .

Wiimseaja sünnimused Jumala ettenägewuses valmistawad rahwabulki kuulama kolme-ingli-kuulutuse tõesid suurema huwiga kui kunagi warem. Seldut arwestades otustame:

1) Igal aastal korraldada usuühinguis wähemalt üks kümnise eri hingamispäew, millal antakse wõimalus jutustada läbielusiid kümnise ja annetuse toomisest ja wõetaks aega palweteks kõigi liikmete suuremale usawusele jõudmise pärast.

2) Kasutada selliseil pühenduskoosolekuil kümnise töötamise kaarte, millele liikmed wõiwad alla kirjutada oma lootwi kinnitamiseks olla ustawamad Issandale tema töö huwides.

3) Tõsta liidu usuühinguis kümnise maksjate protsent 100%-le 1940. aastal.

U i n e l u t a s e m e t õ u s .

Ura tundes wiimseaja tähtsust ja elu tõsidust ning ülempreester Teekuse armutöö lõpu lähedust taewases kõige pühamas paigas, soovitame:

1) Kõigil usuühingu liikmeil südamest püüda kõrgemale pühituselul tasemele, hoides alati puhast jüdametunnistust ja head wahelorda oma Jumala ja ligimese wabel;

2) iga õde ja wend, kes on Jumala koguduse liige ja oma Wäästja tõeline jünger, püüdku olla ka tema järelkäija tema suures misjonitöös, otsides ärakadunud maailmas, ilmutades armastuse waimu iga elsiwa wastu koguduses ja toetades ewangeliiumitööliste käsi oma palweis;

3) iga advent-perelond olgu wainne palwekoda ja esimene elualgkool, kus isa ja ema kasvatawad üles oma lapsed kui noored tammed, kes suudawad wastu minna ja seisma jääda wiimseaja elutormides.

U i u t e a d u s e k o o l i o t t u s .

Kuna liidu usuteaduskool annab noortele kristliku kasvatusel ja täieliku keffkoolihariduse, siis soovitame:

1) kõik liidu ewangeeliumitöölised ja usuühingute liikmed, kes katwatseswad oma lastele anda kerkkooli hariduse, saadaksid need õppima usuteaduskooli;

2) et usuühingud ja ka üffitud liikmed aitaksid andekail õpilasil omandada haridust usuteaduskoolis, püüdes selleks wabendeid leida mõne õpilase koolikulude täieliseks või osaliseks tasumiseks;

3) et kõik ewangeeliumitöölised ja usuühingute liikmed aitaksid oma eri annetusega kiiresti teostada koolile sobivate ruumide loetamiseks ettenähtud ümberehitustöid.

Noorjootsus.

Kuna elame väga tõsistel päewadel, kõlbelise laenuke, lõbunautimise ja jumalakartmatuse ajal, kus mitmesugused hädaohud waritseswad meie noori ja lapsi, püüdes häwitada nende usuelu, siis toonitame vajadust hoida kõrgel meie usu põhitõed, noorte usuelu eesmärgid ja noorte kõrge tase, ning ühinedes meie ülemailmse juhatuse seisukohaga otjustame, et noored

1) ei külastaks kino, teatrit, pidusid, tantsumaja ega teisi sellelarnaseid adventnoortele mittesobivaid kohti;

2) hoiduksid aja wõtmaist teiste organisatsioonide laulu- ja muusikafooridest ning muust meie usuelule nõrgestatavalt mõjuvast tegevusest;

3) hoiduksid kahjuliku ilmaliku kirjanduse lugemiseist ja pööraksid enam tähelepanu piibli, tunnistuste, adventkirjanduse ja muu kaswatusliku kirjanduse lugemisele.

Prohwetikuulutamisewaimuläbi kirjutatud raamatute lugemine.

Käesolewal tõsisel ajal meie usklikud wajaawad rohkem juhatusi ja nõuandeid. Seda on meile hästi antud raamatuis, mis on kirjutatud prohwetikuulutamisewaimu läbi. Meie liikmed peaksid järjekindlalt lugema neid raamatuid. Seepärast soowitame:

1) liidus ja usuühinguis korraldada järjekindlalt prohwetikuulutamisewaimu läbi antud raamatute lugemise kawa;

2) selle kawa järele kutsuda kõiki osawõtjaid lugema nädalas umbes 20 lehekülge E. G. White'i raamatuid;

3) 1940. a. lugemiskawasse wõtta „Suur wõitlus“ ja „Suure arsti jälgedes“; kellel neid raamatuid ei ole, nende asemel kasutada teisi E. G. White raamatuid;

4) selle lugemiskawa läbiwiimine wanna usuühinguis usuühingu wanemale või juhile.

Kirjandusewangelisatjiooni otjus.

Prohwetikuulutusewaim ütleb, et „kui on mingi töö, mis tähtsam on kui mõni teine, siis on see meie raamatute lewitamine rahwa hulka.“ Seepärast otjustame:

1) tänada kirjandusetöölisi nende pingutawa ja enastalgawa töö eest;

2) üles kutsuda tublisid adventkoguduse liikmeid astuma kirjanduse lewitamise pühaste töösse;

3) üles kutsuda kirjandusewangeliste töötama andunult ja oma ameti kõrgusel;

4) paluda ewangeeliumitöölisi ja koguduseametnikke leida andekaid kirjanduselewitajaid, neid õhutada astuma alaliste kirjandusewangelistide ridadesse;

5) paluda koguduseliikmeid mõelda kirjandusewangelistidele oma hommiku- ja õhtupalweis ning neid julgustada nende raskest tööst.

Ustavus adventtõele.

Adventusuühingute jaadikud, koku tulnud liidu aastapeakoosolekule Tallinnas 11.—16. juunil 1940. a., olles südamest rõõmsad, nähes, et Jumal on meid õnnistanud meie kokkutulemisel, on hoidnud meid üksmeeles meie töötundidel ja piibliuurimistes ning on ilmutanud kõigiti oma ligiolemist, seepärast tahame wastu wõtta järgmise otjuse:

Meie armastame adventkuulutust ja tunnistame oma täielikku usaldust ja usku adventkuulutusse. Oleme weendunud, et adventkuulutus kõigi oma põhitõedega on kaswanud piiblist ja seletatud prohwetikuulutamisewaimu poolt. Tunneme, et on wajalik igale usuühinguliikmele seista ühenduses õndsate lootustega ja hoida koku üksmeeles. Tahame Jumala armuga seista murdmata Jumala laste rindel ja püüwalt wõidelda „usu pära“st, mis lord pühade kätte on antud.“ Tunnustades Jumala armu minevikus meie pühendamet end uuesti oma Jumala ja tema pühale tööle ja tahame muutmatult ja suure innuga, pühitsetud eluga ja suure usatwusega kuulutada kolme-inglikuulutust.

Konverentsi mälestusi

(Algus esimesel küljel)

Wiiamaist korda kõneldesid külastajad ja liidu esimees, weel wiimased soowid ja kirjutamised, wiimane lahkumiskõne „Warsti taewakodus oleme“, ja nõnda lahkusid kõik kiiresti oma kodudesse ja koguduse juure.

Samal õõsel toimusid suured murdatused meie rahwa elus. Nüüd, tagasi waadates meie konverentsile, oleme kõik tänelikud Jumalale, et konverents toimus nii sobival ajal. Meie soow ja palwe on, et Jumal nüüd oma rahwast õnnistaks ja et tema rahwas teeks oma töö ewangeeliumikuulutamises, enne kui on hilja. Meie tahame Jumalat paluda tema rahwa walmissaamise pärast, me kanname palwes Jumala ette tema töö juhatajad ja töötame ühes meeles. Meie oleme tänulikud walguise ja õpetuse eest, mis meile antud ja me seisame üksmeeles selle eest. Meie usume, et Jumal aitab meid selleks, sest ta on jeda teinud minevikus ja ilka oma truut rahwa wiimad wõidust wõidule.

Meie peame tõstma oma pea üles ja waatama, et arapääsemine läheneb. Nüüd weel töötagem, palagem ja walwagem. Meed kolm on ilka üheskoos. Palagem ka meie maale rahwa, kindlalt Jumala ette, nii kui Piibel käseb, ka meie walitus ja kõik meed, selle käes on rahwa juhtimine ja kes töötawad meie heaoluks. Meie, adventistid teame, et Jumal juhib ajalugu. Me usume prohwetikuulutust ja näeme nende tähtsusi kõikkjal. Seepärast me waatame alati julgelt ja kindlalt tulewikku, ja wõtame aega, mil täitub kõikkide aegade rahwaste lootus.

Misjonipõllud

Loeng 13. juulil

Lõuna-Euroopa divisjoni lääneosa.

Lõuna-Euroopa divisjoni lääneosas asub Portugal ühes Madeira saare, Asooride ja St. Thoma saartega. Sinna juure kuulub veel Portugali Guinea, mis asub Aafrika läänepool.

Evangeeliumitöölise puudusel on need maaalad hooletusse jäetud. Viimase maailmasõja algul oli meie tööga seal waewalt algust tehtud. Saartele me asusime alles mõni aasta tagasi ja Portugali Guinea on veel puutumata.

Töö portugali keelt kõnelewa rahwa seas ei ole kerge. Kolme-ingli-kuulutus ei ole siin küll veel massiivset populaarset võitnud, kuid siiski töö tagajärjed on, võrreldes nähtud waevaga, päris rahuldavad. Kogemused näitavad, et siin on võimalik üles ehitada tugev misionitöö, kui selleks vajalik arv töölisi ja wahendeid tegevusse rakendatakse. Portugali misjonitöö algul oli 1939. a. teise meesandil lõpul 500 liiget. Oluks meil seal rohkem töölisi, siis võiks see arv lühikese aja jooksul kahekordistuda. Funchali linnas on meie kogudus suurim protestantlik ühing seal saarel, kuigi see kogudus on seal üks nooremaid. Teistel saartel on liikmete arv väiksem, kuid see siiski kiikjal kasvab.

Uuemate korralduste järele võivad Portugali wallituste poolt ülespeetawates koolides ainult portugallased õpetajateks olla. Võimalik, et Portugali kolooniates ainult sama riigi alamatel misionitööd teha lubatakse.

Üks meie suurimaid puudusi on meil puudus oma palwelate järele. Kogu Portugali maa-aladel on meil ainult kaks oma palwelat. Üks neist asub Lissabonis ja teine Brava saarel. Sobitwaid ruume üürida on aga peaaegu võimatu. Ja kuigi see võimalik oleks, ei aitaks see palju, sest pärismaalased ei usu, et sinna jääme enne, kui me kogudusele oma kiriku ehitame.

A. B. Olson,

Lõuna-Euroopa divisjoni esimees.

Loeng 20. juulil

Meie töö algus ja edu Portugalis.

Kui õpetlik oleks lugeda esimest aruannet esimesest h. p. koolist, mis peeti Portugalis a. 1903! See oleks tähtis ajalooline dokument. Kuid kahjuks meil ei ole üksikasjalisi teateid töö alguse kohta Portugalis. Portugali misjonitöö algul asutati 1904. aastal.

Kolmkümmend viis aastat kestwa hoolsa töö järele meie kolportööride, jutlustajate ja nende abide poolt mitmesugustest rahmustest, on meil Portugalis nüüd 500 liiget, kes kuuluvad seitsemesse kogudusse. Peame tunnustama, et see on alles väike algus.

Töö algul oli väga raske ja ka praegu ei ole olukord parem. Aastal 1904. ühines Portugali riik kato-

liku kirikuga. Ühelgi teisel religioonil ei ole õigust ehitada oma kirik ehk palwela sissekäiguga otse tänawa suunas. Siit rahwas teab väga wähe pühakirjast. 70 inimest saja seast ei mõista üldse lugeda ega kirjutada. Kirjaoostajad aga peawad piiblit protestantlikuks raamatuks, mis tuleb ära põletada. Praegu on aga olukord siiski parem, sest wabariigi seadused usuliste asjade kohta on väga salliwad. Portugali wabariigiks kuulutamisega lahutati kirik jällegi riigist. Kuigi wallitus püüdis kõikidele usukoondistele kindlustada ühesuguse wabaduse ja lugupidamise, on katoliku kirikul kõikides rahwallasides piiritu eesõigus. On kogudusi, millede jutlustajad ja kolportöörid end waewalt wõiwad kindlamad tunda, kui ükski millisel paganamaal. Väljaspool Lissaboni ja Porto linnu kannatawad meie õded-wennad sagedasti tagakiusamiste all.

Need teated siinsest olukorrast annawad teile wäikesele ülewaate siinsete usklikkude julgusest, kes 35 aasta jooksul on siin olnud aeglaselt edenewa töö tunnustajateks. Meil on rõõm teile teatada, et siin on igal hingamispaewal 10 piiblikooli koos, kus uuritakse Sumala Sõna ja palwetatakse õded-wendade eest kõiges maailmas. Mitmed liikmed siin on veel 60 aasta wanuses lugemise ära õppinud ja on hooliad koosolekuil käijad.

Õded-wennad, nüüd on veel aeg töötada Portugalis ja tema asumades. Beagi on see liig hilja. Tahaksime meeleldi kasutada kõiki võimalusi, et kuulutada rõõmusõnumit neile, kes on paganlikus pimeduses.

A. D. Gomes,

Portugali liidu esimees.

Loeng 27. juulil

Olukorrad ja väljavaated Portugalis.

Wäljavaated töö kiireks edenemiseks Portugalis on head. Selleks siin mõningad näited:

Meie töö pioneerid wajasid selleks kaheksa aastat, et panna alus tööle Lissaboni ja Porto linnades. Siis möödus veel kaksteist aastat, enne kui esines võimalus alustada tööd ühes väikemas linnas. 1934. aastal oli meil veel kaks kogudust, ja me wõisime töötada ainult neljas paigas. Nüüd on neist kahest kogudusest saanud neli kogudust, kuna kaheksas kohas loodame ajutada uued kogudused. Nii te näete, et asi edeneb juba paremini.

Meie esimestel töölistel tuli palju waewa näha, et saada paar tosinat inimest kokku, kes tulid kuulutust kuulama. Nüüd kuulawad sajad inimesed meie jutlustajaid, ja nende kokku kutsumine ei nõua enam endist waewa. Pole kahelust, et tuhanded tuleksid meie kuulutust kuulama, kui ainult oleksid sellekohased koosolekuruumid. Niisiis täna pole enam küsimuseks, kuidas äratada inimeste tähelepanu, waid kuhu wõiksime neid koondada, et nende huwi alal hoida.

Esimese suurema raamatu kolportöörimiseks me andsime välja umbes kümme aastat tagasi. See oli ettevõtte, millele me tõid murelikult vaatasime. Nüüd ilmub igal aastal uus raamat, nii et me Portugalis ja tema afumaadel ilma suurema vaevata viis kuni kuus tubat suurt raamatut lewitame.

1930. aastal külastasid meie kolportöörid ilusat Madeira saart. 1934. a. me saatsime ühe tubli kolportööri Lääne-Aafrikasse. See töötas seal imelise eduga, lewitades seal tuhandeid raamatuid. Temale meeldisid Aafrika pärismaalased nii, et ta afuski jäädavalt sinna tööle. Igal aastal läheb uusi kolportööre Aafrikasse. Kuigi nad teavad, et neid seal raskused ees ootavad, aga nad siiski järgivad oma kutsele.

Me vajame tublit misionikooli, kus meie noorsugu ette valmistataks, et ta võiks iga ülesandega Euroopa ja Hiina vahel toime tulla. Edaasi me vajame Portugali mägestikes misionijaamu, kus pole ei kooli, arste ega haiglaid, kus inimesed kõige algelisema terwishoiu puudusel surmale suiguwad.

D. M. Gomes,
Portugali liidu esimees.

Loeng 3. augustil

Madeira ja kolme-ingli-kuulutus.

Madeira asub 300 km Marokkost (Põhja-Aafrika) läänepool ja Lissabonist 800 km lõuna-lääne pool. Madeira saarestikust on kaks saart alustatud ja kolmel ei ela inimesi. Saare igal ruutmiilil elab 796 inimest. Ühe poole saare maapiinast on kasutamiskõlbmatu. Saare 250 000 elanikust asuvad 60 000 elaniku Funchali linnas, kuna ülejäänud jagunevad 40 külla ja asundusse.

15 aastat tagasi külastas prof. W. C. Howell, oma reisirajal Lõuna-Aafrikasse, Madeira saart. Ta lõi Funchali künkalisel tänawal, ronis lähedama mäetipu otsa, vaatas tuhandetele lunastust igatsivatele inimolustele näkku ja soovis südamest selle päeva lähenemist näha, millal ka Madeira saarel kõlaks ewangeeliumi kuulutus. Tal tuli tung teha midagi selle kasuks, ja ta kirjutas meie Ameerikas ilmuva ajakirja „Review and Herald'i“ koostöös artikli üleskutsuga, et keegi end selle abivajava põllu teenistusse jaoks üles annaks.

Hawai saarel elav wend Joaquim da Silva, kes oli Madeira saarel sündinud, luges seda artiklit, ja kohe kirjutas temale igatsus järgida selles artiklis esitatud kutsele. Ta ületas kaks ookeani ja ühe kontinendi ja sõitis siia ning alustas kohe meie kirjanduse lewitamisega. Nii kuulsid Madeira saare elanikud esimest korda kuulust Kristuse teisest tulekust. Teised kolportöörid järgisid temale ja täitsid linna raamatutega ja traktaatidega. 1931. aasta algul saatis Lõuna divisjon siia wend G. Manfelli ühes perekonnaga, et ta alustaks töoga Madeira saarel. 1932. aasta juulikuul võisime asutada 14 liikmest koosneva esimese koguduse. Bastupanust hoolimata on töö siin edenenum nii, et 1938. aasta lõpul oli meil juba 94 liiget. Teisel saarel ei ole aga veel

üldse töoga alustatud, sest puuduvad tööliised. Meie vajame abi. Mitmes kohas on märgata huvi, aga meil ei ole kedagi saata, kes nende igatsujate janu kustutaks.

E. B. Sermanon,
Madeira misionipõllu esimees.

Loeng 10. augustil

Lootusi ja soove Madeira jaoks.

Madeira pakub meile suuri võimalusi hingede päästmiseks. Näilisel ületamatutest takistustest hoolimata on Jumal õnnistanud meie tööd.

Neli aastat kestnud palvetamise ja ettevalmistamise järele me võisime 1937. aastal avada esimese koguduskooli. See oli rõõmustav sündmus. Sinna juhtivad jõud olid avamiskoosolekul ja tutvunedes meie eesmärkidega, nad avaldasid oma headmeelt ja kiitsid meie ettevõtte õilsust. Nüüd esines meie lastele võimalus käia kristlikus koolis ja pühitseda Jumala rahupäeva. Jumal hoolitseb ka vastava õppejõu eest. Üks aasta enne kooli avamist tutvunes üks noor naisterahvas, kel oli õpetaja kutse, meie kuulutusega ja astus koguduse liikmeks. Nii saime enesetele vajaliku õppejõu. Meie koolile juhtuvad isegi need heatahtlikult, kes ei poolda meie usu põhimõtteid. Isegi mõned katoliku perekonnad saavad oma lapsed meie kooli. Meie loodame, et meil õnnestub jeda asutust selle astmeni välja arendada, et lapsed selle lõpetades võivad Lissabonis asuvasse meie misionikooli astuda.

Meie ees on veel kaks suurt seni lahendamata probleemi. Esimene neist on meie pealinna kiriku ehitamine vajadus. See peab siindima õige pea. Muidu me kaotame oma külastajad. Seni me oleme tarvitunud ühte suuremat üüritud saali, kuid see ei vasta töö edule. Meie liikmed on juba ammu sellele mõelnud ja alates 1934. aastast igal nädalal midagi ehituse fondi jaoks kokku pannud. Sellest aga üksti ei jattu. 1939. a. esimese veerandi lõpul oli meil koos umbes 1500 krooni. Meie peame asjale ühiseft käed külge panema, muidu see ei liigu paigast. Ehitusplats on meil juba olemas, ja meie palve on, et Jumala koja ehitamine võiks kuidagi teoks saada.

Teiselt vajaduselt on meil ühe uue misionitöölise saamine. Siin saarel asuvas neljakümnest külast olemas võinud ainult ühes külas alustada töoga. Ka Porto Santo saarel on töö alles alustamata. Meie usume siiski, et me Jumala abiga saame ühe uue tööliise.

E. B. Sermanon,

Loeng 17. augustil

Kolme-ingli-kuulutus Asooridel.

Jumala eelplaanis oli otsustatud, et ka Asooride saarestikule pidi kuulutatama kolme-ingli-kuulustus. 1930. aastal tuli üks portugallane, kes oli aastaid elanud Ameerikas, siia saartele tagasi ja jäi siia elama. Ta oli Ameerikas kuulnud hingamispäeva tõest. Siia tulles ta tõi endaga kaasa hulga traktate ja jagas need maksuta välja. Neid sattus ka ühte perekonda, keda hil-

jem siin esimestena ristimise läbi kogudusse võeti. 1931. aastal tulid esimesed kolportöörid siia ja äratahki kõitjal suurt huvi. Neli aastat hiljem sai nende ridade kirjutaja Boeria misjonühingu kaudu üleskutsu jätta oma tööpõld Madeira saarel teisele ja lõita Mooridele.

Meie alustasime piiblikooliga meie elukorteris. Ühes sellega alustasime kahe plaanifindla kirjanduselevitamise. Kui suurenes koostäiate hulk, siis me üürisime suurema saali, ja lõpuks otsustas ka see liig väikejaks, nii et pidime veel suuremasse ruumi ümber asuma. Sellest ajast alates oleme võinud veel kaks piiblikooli asutada, ühe siia linna lähedusse ja teise ühele saarele. Nii näete, et meie töö siin edeneb.

Suurem osa saare elanikke on katoliiklased, aga kui need on kord tõele võidetud, siis nad on südid usklikud, kellel lasub kuulutuse levitamise üdameel ja kes teevad oma osa hästi.

Ka meie naaber-saarel on väljawaated misjonitööks head. Meie peame praegu nendega kirjalikku ühendust, kelle aadressid me oleme saanud kolportööridelt. Siis võiks meie töö igal saarel hästi edeneda. Jumal ei lõpeta enne oma tööd, kuni ka saared on kuulnud tema sõna. Palvetage töö eest neil saartel.

G. B. Mansel,

Moori misjonipõllu esimees.

Loeng 24. augustil

Võimalusi ja puudusi Asooridel.

Üheksast saarest koosnev Mooride saarestik asub Portugali läänerrannast sadu kilomeetreid eemal. Viis aastat tagasi alustati siin tööga. Siin kõneldatakse muudugi portugali keelt, kuid religioosel alal valitseb katoliku kirik. Saare elanikud, kui need on kord tõele võidetud, on ustavad ja tegedad liikmed. Ünded misjonitöö jaoks on igal meerrandaastal suurenenud.

Üks tähtis probleem siin misjonipõllul on kasvava noorjoo kooliküsimus. Vanemad tulevad ifka ja jälle ja küsivad meilt usklikke õpetajaid. Katoliku usk on siin riigiusuks, millise eeskirju ja nõudeid tuleb igal koolilapsel täita. Meie õed-vannad on siin juba sellepärast raskeid karistusi kannud.

Üks õde võttis siis oma tütre koolist ära ja lastis lapsel kodu eratunde anda. Ta lootis sel kombel oma last vabastada katoliku mõju alt. Peagi kuulis sellest katoliku preester ja kahe tõrkus õpetaja selle õe kodu tunde andmast.

Üks teine õde, kelle poeg käis riigikoolis, palus koolivalitsust, et nad tema pojalt ei nõuaks kommene täitmist, mis tema südame-tunnistuse vastu on. Kooliõpetajanna aga nõudis fiiski, et pois kõmmardaks Ma-

ria kuu ette. „Kodus ja võid teha mida tahad,“ ütles ta, „aga siin sa pead alluma minu tahtmisele!“ Nii-lugused juhtumid korduvad sagedasti.

Meie ootame ja palvetame, et pea tuleks aeg, mil me saame õpetajad oma misjonikoolist.

G. B. Mansel.

Leinateated

Elureisu lõppedes läks 80 a. vanuses, 28. märtsil puhkama Rakvere koguduse liige ja meie armas ema **M a r i D a n i e l**. Oma elu lõpupoolel rõõmustas ta end adventlootuses 28 aastat. Ta hellitas lootust surma maitsmata näha oma armast Issandat tema tulemises. Lõpus aga igatses ta vanaduse ja haiguse raskuste pärast minna puhkama.

Meil, tema lastel, on jäänud mõnedki head mälestused temast. Tema suurimaks elutöökse võib õigusega nimetada oma laste juhtimist Kristuse juure. Nähes osaliselt oma suurima elutöö tulemusi, tänas ta lõpus sageli selle eest Jumalat. Püüdes kasvatada õiglustunnet oma lastesse, ei kokkunud ta suurimastki ohvrast tagasi. Kord tasus ta umbes neljasaja võrra oma laste ülekohtuse kahjustuse ühele ligemale naabrile. See suur, umbes 150-kr. tasusumma paistis algul meile lastele liig suurena, aga nüüd oleme tänulikud selle kasvatusliku kogemuse eest. Tema armastas lõpuni palju lugeda ja kuulda jumalasõna. Tal oli ka usk jumalasõnasse, nii hakkas ta hingamispäeva pühitsema kirjade järelle, olles Lutheri koguduses, veel enne kui ta teadis adventkoguduse olemasolemist. Meie usaldame teda õige kohtumõistja armu hoolde.

Noorem poeg Jaan Daniel.

Surma läbi lahkus 17. märtsil Narva koguduse liige, meie armas õde **Karolina-Wilhelmina K r u u s a m a a**. Südamehaigus murdis teda 55 aasta vanuses. Juba kauemat aega oli tema usu läbi oma eluraskustele lohutust leidnud. Lõpuks tunnistas ta oma usku Õnnistegijasse. Tema pojad sängitasid teda rahuunelale Jaanlinna kalmistule.

9. märtsil s. a. minis viimsele unele Tallinna I usuühingu liige **M a r t L e p p**. Oma pikast elu-eest — kadunu oli 95-aastane — oli ta adventkoguduses 1 aasta. Nii oli ta oma südame Õnnistegijale kinkinud veel üheteistkümnendal tunnil.

16. aprillil s. a. lahkus elavate keskelt Tallinna I usuühingu liige **E l i s a b e t h A r u** 54 a. vanuses. Adventkoguduses on ta olnud 30 aastat.

Viljandi SPA Usuühingu liige **M a r i e L u h a ä r** läks puhkama 24. juunil s. a. omas kõrges vanaduses — 91. eluaastas, olles võidelnud adventrahva ridades 30 aastat.

Surma läbi lahkus **T r i i n a A n t s o v** 91. a. vanuses. Mälestab leinas Antsla kogudus.

Wäljaandja: SPA Eesti Riit. Toimetuse ja talituse: Merepuistee 14-a, Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Wõitoimetaja: S. Bilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastaks 150 senti. Posti postitamise arwe 192.

„Kirjutik“, Tallinn, Rättil 4.

10. juunil 1940.

Siind 15 senti.